

ผลของอาหารต่อคุณลักษณะทางโภชนาการในปลาสลิดในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดสมุทรสงคราม

Effect of Feeds on Nutritional Characteristics of *Trichogaster pectoralis* from Samut Prakan, Chachoengsao, Samut Sakhon and Samut Songkhram Provinces

มธุรส อ่อนไทย^{1*}, กรณิกร แก้วกม.¹, วัลวิภา เสืออุดม¹, ตติกรณ์ ภัตรา奴รักษ์โยธิน¹, ครรชิต จุดประสงค²

¹ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

²สถาบันโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล

*Email : Ornthai@gmail.com

บทคัดย่อ

ปลาสลิดที่มีชื่อเสียงด้านรสชาติดี และรู้จักกันอย่างแพร่หลายคือปลาสลิดอำเภอบางป่า อจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งปัจจุบันลดลงไปอย่างมากและไม่เพียงพอ กับผู้บริโภค จึงต้องมีการนำปลาสลิดที่เลี้ยงจากบริเวณจังหวัดใกล้เคียงมาแปรรูปขายแทน ทำให้ปลาสลิดที่ขายในพื้นที่บางป่า มีลักษณะและรสชาติแตกต่างกันไป ผู้บริโภคเกิดความไม่แน่ใจว่าปลาสลิดที่วางขายเป็นปลาสลิดบางป่าแท้หรือไม่ ด้วยเหตุที่ว่าวิธีการเลี้ยงปลาสลิดในแต่ละพื้นที่แตกต่างกัน โดยพื้นที่ในจังหวัดสมุทรปราการใช้วิธีการเลี้ยงตามแบบภูมิปัญญา ด้วยการฟักไข่ในกระถาง คือการฟักไข่ในกระถางที่มีหูหิ้งและหัวหิ้ง หูหิ้งและหัวหิ้ง ให้เกิดการหมัก เกิดแพลงก์ตอน เป็นอาหารหลักสำหรับปลาสลิด ซึ่งแตกต่างกับพื้นที่ในจังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งเลี้ยงเชิงพาณิชย์ใช้อาหารเม็ดสำเร็จรูปเป็นหลัก จึงนำมาสู่วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ คือ วิธีการเลี้ยงและอาหารที่ใช้ส่งผลต่อคุณลักษณะทางโภชนาการในปลาสลิดในแต่ละพื้นที่อย่างไร ซึ่งอาจใช้เป็นข้อมูลในการบ่งชี้เอกลักษณ์ของปลาสลิดแต่ละพื้นที่ได้ โดยพื้นที่ที่ศึกษาประกอบด้วยอำเภอบางป่า อำเภอบางเสาธง และอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา อำเภอ班AAC จังหวัดสมุทรสาคร และอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการศึกษาพบว่า ปลาสลิดทุกพื้นที่มีปริมาณไขมันไม่อิ่มตัวมากกว่าไขมันอิ่มตัว และมีไขมันชนิดทรานส์ปริมาณต่ำมาก หากเลี้ยงปลาสลิดด้วยอาหารที่มีไขมันรวมสูง เนื้อปลาสลิดที่ได้มีแนวโน้มพbib ไขมันสูงเจนกัน โปรตีนในเนื้อปลาสลิดไม่ได้มีความสัมพันธ์กับโปรตีนในอาหารที่เด่นชัด โดยโปรตีนในเนื้อปลาสลิดแต่ละแหล่งมีค่าไคลีเคียงกันแม้ว่าปริมาณโปรตีนในอาหารมีความแตกต่างกัน กระทั่งที่พับในเนื้อปลาสลิดทุกแหล่งมากที่สุด คือ โพแทสเซียม ทั้งนี้ปริมาณแร่ธาตุในอาหารไม่ได้ส่งผลอย่างเห็นได้ชัดต่อปริมาณแร่ธาตุในเนื้อปลาสลิด โดยภาพรวมปัจจัยด้านอาหารที่ส่งผลกระทบต่อคุณลักษณะทางโภชนาการในปลาสลิดที่เด่นชัดในแต่ละพื้นที่ คือปริมาณไขมันในอาหาร โดยกลุ่มของจังหวัดสมุทรปราการและจังหวัดฉะเชิงเทราที่เลี้ยงโดยวิธีฟันหูหิ้งตามธรรมชาติและให้อาหารเสริมร่วมกับการฟักไข่ในช่องก่อนจับขาย จะพบไขมันในเนื้อปลาที่ไม่สูง ยกเว้นพื้นที่ในอำเภอบางป่า แต่อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาลักษณะสัณฐานภายนอกร่วมด้วยพบว่าปลาสลิดในกลุ่มนี้จะมีลำตัวเรียวยาวและขนาดเล็กกว่าของกลุ่มจังหวัดที่เลี้ยงโดยใช้อาหารสำเร็จรูปเป็นหลักซึ่งมีปริมาณไขมันที่สูง คือ จังหวัดสมุทรสงครามและจังหวัดสมุทรสาคร ส่งผลให้พื้นที่ในเนื้อปลาที่สูง สัณฐานภายนอกมีขนาดใหญ่และยาวอวบน้ำ

คำสำคัญ : ปลาสลิด โภชนาการ แร่ธาตุ

Abstract

Trichogaster pectoralis (Snakeskin gourami) is the famous fish in the area of Bang Bo District, Samut Prakan Provinces. However, this fish farming is currently greatly reduced and not enough for consumers. Therefore, the fishermen bring the fish from nearby provinces and processes for sale. It makes *Trichogaster pectoralis* which sold in Bang Bo have different characteristics and flavors. Consumers are unconvinced whether the fish that are sold are Bang Bo fish. The different ways of fish feeding in each area. In Samut Prakan Province area, traditional methods were used. The fishermen cut the local grass such as *Eleocharis equisetoides* and *Cynodon dactylon*. From grass fermentation, it caused plankton which is the main food for fish. These are different from Samut Sakhon Province and Samut Songkhram Province areas which is mainly used the commercial feeding. It leads to the purpose of this study. It investigated the feeding methods and feeds on nutritional characteristics of *Trichogaster pectoralis* from different sources that consist of Bang Bo, Bang Sao Thong, and Mueang District (Samut Prakan Provinces), Bang Pakong District (Chachoengsao Province), Ban Phaeo District (Samut Sakhon Province) and Amphawa District (Samut Songkhram Province). It is evident that the food factor which affects the nutritional characteristics in *Trichogaster pectoralis* in each area is the amount of fat in food feeding. The fish in Samut Prakan Province and Chachoengsao Province area, feeding by cutting local grass and providing supplementary food together with the grass before sale, were low fat in fish, except for Bang Bo District. Considering the external morphology, the fish in these provinces had tapered body and smaller size than that of the provinces (Samut Songkhram Province and Samut Sakhon Province) that were fed using ready-to-eat food which had high fat content. It results in high fat in fish meat. The external morphology is large and plump.

Keywords : *Trichogaster pectoralis*, Nutrition, Mineral

บทนำ

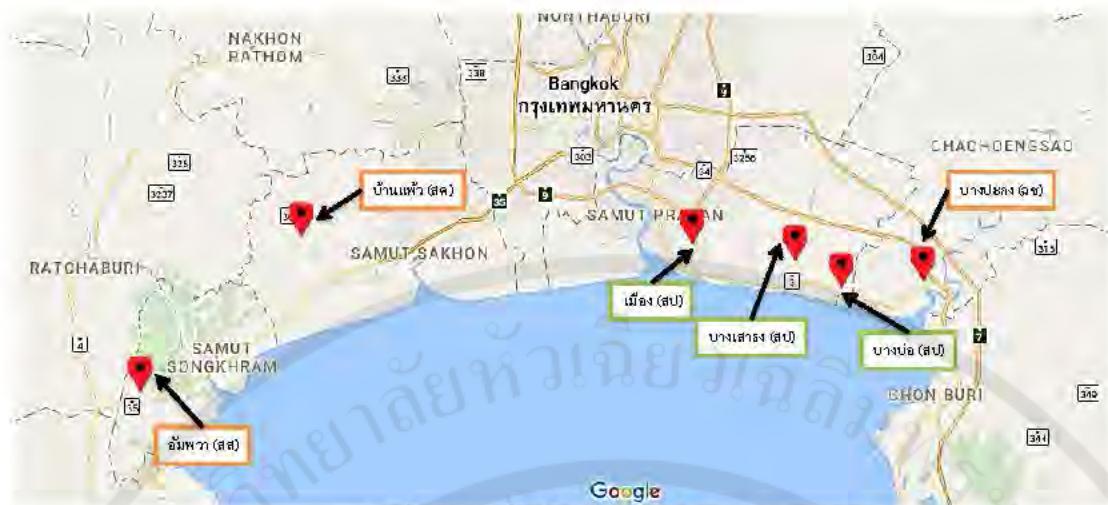
จังหวัดสมุทรปราการมีผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นสินค้าประจำท้องถิ่นได้แก่ “ปลาสลิด” ซึ่งมีความสำคัญและมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนทั้งประเทศ โดยถูกนำมาเป็นส่วนหนึ่งของคำวัญประจำจังหวัดสมุทรปราการที่กล่าวว่า “ป้อมยุทธนาวี พระเจดีย์กลางน้ำ ฟาร์มจะเรเขี้ยะใหญ่ งามวิไลเมืองโบราณ ทรงกรانต์พระประเดง ปลาสลิดแห้งรสดี ประเพณีรับบัว ครบถ้วนทั่วอุตสาหกรรม” สำหรับแหล่งเพาะเลี้ยงปลาสลิดที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดี มีกลิ่นและรสชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นคือ ปลาสลิดบางป้อ ซึ่งได้มีการขยายพื้นที่เพาะเลี้ยงและแปรรูปปลาสลิดไปยัง อำเภอไก่ล้าศรี คือ อำเภอเมือง อำเภอบางพลี และอำเภอบางเสาธง โดยมีวิธีการเลี้ยงที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว คือ มีการพันหญ้าเฉพาะถิ่น เช่น หญ้าทรงกระเทียม หญ้าแพรากทะเล หญ้าปล้อง ธูปฤาษี ให้ตอกช้อนทับกันเป็นแนวจนเกิด การหมักทำให้น้ำมีสีออกคล้ำคล้ายสีชา เกิดแพลงก์ตอน ไรเดง ซึ่งเป็นอาหารที่ได้สำหรับปลาสลิด และในช่วงช่วง 2-3

เดือน ก่อนจับปลาสลิดขาย เกษตรกรบางรายมีการให้อาหารเสริม เช่น อาหารเม็ดสำเร็จรูป ร่วมกับการพันหญ้าเพื่อเพิ่มน้ำหนักปลาสลิด ปัจจุบันปลาสลิดในจังหวัดสมุทรปราการ ลดลงไปอย่างมากและไม่เพียงพอกับผู้บริโภค จึงต้องมีการนำปลาสลิดที่เลี้ยงจากบริเวณจังหวัดใกล้เคียงมาexport ขายแทน ซึ่งทำให้ปลาสลิดที่ขายในพื้นที่บางบ่อ มีลักษณะและรสชาติแตกต่างกันไป ทั้งนี้จากการจัดเวลาที่ประชุมร่วมระหว่างมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติและกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับห่วงโซ่เศรษฐกิจปลาสลิดบางบ่อ (ผู้ส่วนภูมิที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับห่วงโซ่เศรษฐกิจปลาสลิดบางบ่อ, 2560) เกษตรกรส่วนหนึ่งได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของปลาสลิดบางบ่อว่า สีของตัวปลาจะออกด้ำ ตัวค่อนข้างเล็ก แต่เนื้อแน่นกว่าปลาสลิดจากแหล่งอื่น ซึ่งใช้อาหารเม็ดสำเร็จรูปเป็นหลัก นอกจากนี้จากการลงพื้นที่ดูแลกับเกษตรกร ปลาสลิดที่ ตำบลแพรอกหนามแดง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม และที่ ตำบลบ้านแพ้ว อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร (เกษตรกรในพื้นที่, 2560) พบว่า ทั้งสองแหล่งใช้การพันหญ้าท่องถินที่ขึ้นบริเวณนั้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหญ้าชันอากาศ หญ้าปล้อง อุปราชี ให้เกิดการหมักเพื่อให้เกิดแพลงก์ตอน สำหรับใช้เป็นแหล่งอาหารของลูกปลาสลิดในตอนเริ่มต้นของการเลี้ยง และอาจเริ่มให้อาหารเสริมด้วยเลย แต่เมื่อลูกปลาโตในระดับหนึ่งแล้วจะให้อาหารสำเร็จรูป เป็นหลัก เพื่อให้ปลาโตเร็ว ตัวใหญ่และได้น้ำหนักดี ทั้งนี้พบว่าอาหารสำเร็จรูปในแต่ละแหล่งที่ใช้นั้นแตกต่างกันทั้งชนิดและยี่ห้อ โดยลักษณะของปลาสลิดที่นำมาexport โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่บ้านแพ้ว มีขนาดใหญ่โดยประมาณ 15-20 ซม. และสีของลำตัวจะออกไปทางขาว ไม่ค่อยมีสี โดยปลาส่วนหนึ่งจะถูกส่งไปexport เป็นปลาสลิดเดคเดี่ยวขายที่อำเภอบางบ่อ จังหวัดชลบุรี

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นว่า ปลาสลิดในแต่ละพื้นที่จะมีวิธีการเลี้ยงแตกต่างกันไป ทั้งแบบภูมิปัญญาดั้งเดิมที่อาศัยการพันหญ้าเป็นหลัก แบบกึ่งพัฒนาคือพันหญ้าและเสริมอาหารในช่วงท้ายก่อนจับขาย และแบบพัฒนาคือการให้อาหารสำเร็จรูปเป็นหลักตลอดการเลี้ยง ซึ่งอาจส่งผลต่อกุณลักษณะทางโภชนาการและแร่ธาตุในปลาสลิดแต่ละแหล่ง ดังนั้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจในการศึกษาคุณลักษณะทางโภชนาการและแร่ธาตุในปลาสลิด ประกอบด้วย ปริมาณความชื้น โปรตีน ไขมันและนิคตองกรดไขมัน ฟอสฟอรัส แคลเซียม โซเดียม โพแทสเซียม เหล็ก สังกะสี ร่วมกับคุณลักษณะโภชนาการและแร่ธาตุของอาหารที่ใช้เลี้ยง จากแหล่งเลี้ยงปลาสลิดในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งอาจใช้เป็นข้อมูลในการระบุถึงเอกลักษณ์ของปลาสลิดในแต่ละแหล่งได้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ปลาสลิดและอาหารที่ใช้เลี้ยงปลา อำเภอบางบ่อ อำเภอบางเสาร์ และอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ (สป) อำเภอปากเกร็ด จังหวัดฉะเชิงเทรา (ฉช) อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร(สศ) และอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม (สส) ดังแสดงตามรูปที่ 1

รูปที่ 1 แสดงพื้นที่ในการเข้าเก็บตัวอย่างปلاสติก

การเตรียมตัวอย่าง

- 1) นำปลาสติก อายุ 7-12 เดือน ในแต่ละแหล่ง ซึ่งมีน้ำหนักรวมประมาณ 3-4 กิโลกรัม ทำการขอดเกลือดตัดหัว แล่เอาเฉพาะเนื้อปلامารุมกัน ป่นบดผสมให้เป็นเนื้อเดียวกัน และทำการวิเคราะห์ต่อไป
- 2) อาหารที่ใช้เลี้ยงปลาใช้เป็นหญ้าห้องถังสำหรับการเลี้ยงแบบดั้งเดิม และใช้เป็นอาหารเม็ดสำเร็จรูปสำหรับการเลี้ยงแบบกีบพัฒนาที่ให้อาหารเม็ดสำเร็จรูปเสริมในช่วงท้ายและการเลี้ยงแบบพัฒนาที่ให้อาหารเม็ดสำเร็จรูปเป็นหลัก โดยนำตัวอย่างอาหารมาป่นบดผสมให้เป็นเนื้อเดียวกัน และทำการวิเคราะห์ต่อไป

วิธีตรวจสอบวิเคราะห์ตัวอย่าง

- 1) ส่วนประกอบกรดไขมัน (Fatty acid composition) ใช้วิธี In-house method STM No. 03-010 based on AOAC (2012), 996.06
- 2) ปริมาณไขมัน (Fat) ใช้วิธี Based on AOAC (2012), 922.06
- 3) ความชื้น (Moisture) ใช้วิธี AOAC (2012), 952.08
- 4) โปรตีน (Protein) ใช้วิธี Based on AOAC (2012), 981.10
- 5) แร่ธาตุ (Metals Testing) ใช้วิธี Based on AOAC (2012), 984.27

ผลการวิจัย และอภิปรายผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แหล่งที่มา อายุปลา วิธีการเลี้ยงปลาสติก และชนิดอาหารที่ใช้ในแต่ละพื้นที่

แหล่งที่มา	อายุปลา	วิธีการเลี้ยง	อาหาร
บางบ่อ (สป)	8 เดือน	พื้นหญ้าอย่างเดียว	หญ้าแพรกทะเล
บางเสียง (สป)	10 เดือน	พื้นหญ้าอย่างเดียว	หญ้าทรงกระเพี้ยม
เมือง (สป)	12 เดือน	พื้นหญ้า และเสริมอาหาร	หญ้าปล้อง และอาหารเม็ดสำเร็จรูปชนิดเม็ด
บางปะกง (อช)	9 เดือน	พื้นหญ้า และเสริมอาหาร	เม็ดลอย สำหรับปลาดุก
บ้านแพ้ว (สศ)	7 เดือน	อาหารสำเร็จรูป	อาหารเม็ดสำเร็จรูปชนิดเม็ดรวม

อัมพวา (สส)	7 เดือน	เป็นหลัก อาหารสำเร็จรูป	สำหรับกุ้งก้ามกาม อาหารเม็ดสำเร็จรูปชนิดเม็ดลอย
		เป็นหลัก	สำหรับปลาสลิด

สำหรับข้อมูลทางโภชนาการและแร่ธาตุ ในเนื้อปลาสลิดและอาหารปลาสลิด แสดงได้ดังตารางที่ 2 โดยที่

- 1) ความชื้น (moisture content) เป็นค่าที่บ่งชี้ถึงปริมาณน้ำที่มีอยู่ในตัวอย่างที่วิเคราะห์ ว่ามีกรัมต่อน้ำหนักตัวอย่างเปียก 100 กรัม ($\text{g}/100 \text{ g}$ wet weight)
- 2) ปริมาณไขมันไม่อิมตัว ไขมันอิมตัว ไขมันชนิดทรานส์ โอลิเก็ต 3 โอลิเก็ต 6 ไขมันรวม และโปรตีน แสดงในหน่วยของ กรัม/น้ำหนักตัวอย่างแห้ง 100 กรัม ($\text{g}/100 \text{ g}$ dry weight)
- 3) ปริมาณ โพแทสเซียม พอสฟอรัส โซเดียม แคลเซียม เหล็ก และสังกะสี แสดงในหน่วยของ มิลลิกรัม/น้ำหนักตัวอย่างแห้ง 100 กรัม ($\text{mg}/100 \text{ g}$ dry weight)

ตารางที่ 2 ข้อมูลทางโภชนาการและแร่ธาตุ ในเนื้อปลาสติกและอาหารปลาสลิดของแต่ละพื้นที่

แหล่งที่มา	บางบ่อ (สป)		บางเสาธง (สป)		เมือง (สป)		บางปะกง (อช)		บ้านแพ้ว (สค)		อัมพวา (สส)	
	เนื้อปลา	อาหาร	เนื้อปลา	อาหาร	เนื้อปลา	อาหาร	เนื้อปลา	อาหาร	เนื้อปลา	อาหาร	เนื้อปลา	อาหาร
โภชนาการ												
ความชื้น	77.5	5.4	79.4	4.5	77.6	10.3	78.1	9.7	76.8	11.1	73.1	10.0
ไขมันไม่อิ่มตัว	3.97	0.96	1.55	0.57	1.92	4.36	1.82	6.16	4.05	5.04	6.04	7.20
ไขมันอิ่มตัว	2.90	1.15	1.43	1.29	1.87	3.56	1.48	2.23	2.71	2.53	3.26	3.01
ไขมันชนิดทรานส์	0.07	0.00	0.00	0.00	0.00	0.02	0.00	0.01	0.00	0.02	0.05	0.03
โอมก้า 3	0.37	0.38	0.29	0.16	0.36	0.25	0.18	0.42	0.23	0.15	0.33	0.50
โอมก้า 6	0.91	0.35	0.32	0.23	0.38	1.49	0.28	2.63	1.22	2.27	1.85	3.05
ไขมันรวม	7.13	2.12	3.24	1.89	4.01	7.97	3.53	8.47	6.98	7.63	9.52	10.30
โปรตีน	19.1	8.5	18.3	11.4	19.7	18.7	19.0	25.6	19.3	27.5	18.4	32.7
โพแทสเซียม	1,591	1,155	1,641	2,082	1,763	1,175	1,726	1,350	1,621	1,227	1,338	1,193
ฟอสฟอรัส	791	196	806	118	929	999	858	1,436	853	1,380	639	1,119
โซเดียม	162	763	131	716	196	437	132	1,021	153	363	120	366
แคลเซียม	133	266	86	419	256	2,871	149	2,487	170	2,241	100	1,576
เหล็ก	2	104	3	43	3	43	2	37	2	127	2	28
สังกะสี	4	3	5	3	5	6	4	18	4	18	3	20

เนื้อปลาเป็นแหล่งโปรตีนชั้นดีและมีไขมันต่ำ (Fawole et al., 2013) จากตารางที่ 2 พบว่าเนื้อปลาสลิดทุกพื้นที่มีปริมาณไขมันไม่มีอิมตัวมากกว่าไขมันอิมตัว และมีไขมันชนิดทรานส์ปริมาณต่ำมาก มีกรดไขมันชนิดโอมีก้า 3 โดยเฉลี่ย ($0.29 \text{ g}/100 \text{ g dry weight}$) สูงกว่าปลาตะเพียนขาว ($0.18 \text{ g}/100 \text{ g dry weight}$) และปลา尼ล ($0.15 \text{ g}/100 \text{ g dry weight}$) และมีกรดไขมันชนิดโอมีก้า 6 โดยเฉลี่ย ($0.83 \text{ g}/100 \text{ g dry weight}$) สูงกว่าปลาตะเพียนขาว ($0.73 \text{ g}/100 \text{ g dry weight}$) และปลา尼ล ($0.12 \text{ g}/100 \text{ g dry weight}$) (Judprasong et al., 2015) โดยโอมีก้า 3 ช่วยป้องกันการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจและลดการเกิดโรคอัลไซเมอร์ ส่วนโอมีก้า 6 ทำหน้าที่ช่วยให้เลือดแข็งตัวได้ดีขึ้นและเป็นตัวถ่วงสมดุลของโอมีก้า 3 (โอมีก้า 3, 6 ต่างกันยังไง น้ำมันปลา น้ำมันตับปลา, 2562)

เมื่อพิจารณาปริมาณไขมันรวม พบว่าหากเลี้ยงปลาสลิดด้วยอาหารที่มีไขมันรวมสูง เนื้อปลาสลิดที่ได้มีแนวโน้มพิ佩服มสูงเช่นกัน โดยพื้นที่อำเภอบ้านแพ้ว (สค) และอำเภอแม่พะกา (สส) ที่ใช้อาหารสำเร็จรูปเป็นหลัก พบปริมาณไขมันรวมในเนื้อปลาที่สูง ($6.98-9.52 \text{ g}/100 \text{ g dry weight}$) ส่วนอำเภอเมือง (สป) และอำเภอบางปะกง (ฉช) ที่เลี้ยงโดยการฟันหญ้าและเสริมอาหารตอนทัยก่อนลับขาย พบปริมาณไขมันรวมในเนื้อปลาลงมา ($3.53-4.01 \text{ g}/100 \text{ g dry weight}$) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับอำเภอเสารอง (สป) ที่ใช้วิธีการเลี้ยงแบบฟันหญ้าอย่างเดียว ($3.24 \text{ g}/100 \text{ g dry weight}$) ทั้งนี้ปริมาณไขมันรวมและโปรตีนในหญ้าไม่ได้สูงเท่ากับอาหารเม็ดสำเร็จรูป จึงเป็นไปได้ว่าปลาสลิดกินอาหารอื่นตามธรรมชาติร่วมเข้าไปด้วย เช่น ไรเดง เพลงก์ตอน ตะไคร่น้ำ ซึ่งเกิดจากการหมักของหญ้าที่ถูกพิ佩服มสูมเป็นกองไว้ในบ่อเลี้ยง (น้ำผึ้ง มีศิล, 2561) สำหรับอำเภอบางบ่อ (สป) ที่ใช้วิธีการเลี้ยงแบบฟันหญ้าอย่างเดียวเหมือนกับอำเภอเสารอง (สป) แต่พบปริมาณไขมันในเนื้อปลาที่สูงกว่า ($7.13 \text{ g}/100 \text{ g dry weight}$) อาจมาจากการความอุดมสมบูรณ์ของเพลงก์ตอนที่เกิดจากหญ้าหมักแตกต่างกัน โดยจากการศึกษาปริมาณความชุกของเพลงก์ตอนในบ่อเลี้ยงปลา พบว่าความชุกของเพลงก์ตอนในอำเภอบางบ่อ (77.3%) สูงกว่าความชุกของเพลงก์ตอนในอำเภอเสารอง (36.4%)

สำหรับปริมาณโปรตีน พบว่าโปรตีนในเนื้อปลาสลิดแต่ละแหล่งมีค่าใกล้เคียงกัน ($18.3-19.7 \text{ g}/100 \text{ g dry weight}$) แม้ว่าปริมาณโปรตีนในอาหารแตกต่างกัน ($8.5-32.7 \text{ g}/100 \text{ g}$) ซึ่งปริมาณโปรตีนในเนื้อปลาที่ได้มีความใกล้เคียงกับปริมาณโปรตีนในเนื้อปลาสลิดที่เคยรายงานจากสถาบันโภชนาการ ($17.20 \text{ g}/100 \text{ g dry weight}$) (Judprasong et al., 2015) แสดงให้เห็นว่าปลามีรูปแบบการนำสารอาหารไปใช้ที่แน่นอน ไขมันเป็นสารอาหารที่สะสมได้ดี สำหรับโปรตีนร่างกายมีการใช้ตลอดเวลาและเก็บสารอิ่มไม่เกิน 5% ของโปรตีนทั้งหมดในร่างกาย โปรตีนส่วนเกินจะแปรรูปเป็นพลังงานหรือเก็บในรูปไขมัน (เวียง เชื้อโพธิ์หัก, 2542) ดังนั้นปริมาณโปรตีนในเนื้อปลาสลิดจึงไม่ได้มีความสัมพันธ์กับปริมาณโปรตีนในอาหารที่เด่นชัด แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาลักษณะสัณฐานภายนอกร่วมด้วยพบว่าปลาสลิดที่เลี้ยงโดยอาหารสำเร็จรูปเป็นหลักจะมีขนาดที่ใหญ่ และรอบอ้วนกว่าปลาสลิดที่เลี้ยงโดยอาหารตามธรรมชาติ ซึ่งจะมีลำตัวเรียวยาวและขนาดเล็กกว่าเพราะต้องเหว gwiyaha ไรเดงหรือเพลงตอนกินเป็นอาหาร (น้ำผึ้ง มีศิล, 2561) ซึ่งมีงานวิจัยที่ให้ผลคล้ายกันคือ ปลากระพงขาวที่เลี้ยงด้วยอาหารที่มีโปรตีนสูงจะเจริญเติบโตดีกว่าปลากระพงขาวที่เลี้ยงด้วยอาหารที่มีโปรตีนต่ำกว่า แต่ปริมาณโปรตีนในเนื้อปลาไม่แตกต่างกัน (พิเชต พลาย เพชร, 2551)

แร่ธาตุที่พบในเนื้อปลาสลิดทุกแหล่งที่มีปริมาณมากที่สุด คือ โพแทสเซียม และพบว่าเนื้อปลาสลิดจากอำเภอเมือง (สป) มีปริมาณแร่ธาตุหลักสูงเมื่อเทียบกับแหล่งอื่น (แคลเซียม ฟอฟอรัส โพแทสเซียม และโซเดียม)

สำหรับปริมาณฟอสฟอรัส โพแทสเซียม และโซเดียมในเนื้อปลาสลิดแต่ละแหล่งมีค่าใกล้เคียงกัน เมื่อปริมาณแร่ธาตุเหล่านี้ในอาหารแตกต่างกัน เนื่องจากเป็นแร่ธาตุที่เกี่ยวข้องกับการรักษาสมดุลของความดันօสมोติกในตัวปลา (Kuhn, 2017) นอกจากราคาที่ต่ำกว่าและมีความต้องการในปริมาณไม่มากสำหรับเป็นส่วนประกอบของระบบเบนไซม์และออกซิร์โนน ก็ให้ผลไปในทำงเดียวกัน

สรุปผลการวิจัย

ปลาสลิดมีไขมันไม่อิ่มตัวมากกว่าไขมันอิ่มตัว และแคลอรี่ไขมันชนิดทรานส์ปริมาณต่ำมาก เมื่อพิจารณาปริมาณกรดไขมันโอมก้าที่ได้จากการวิจัยนี้โดยเฉลี่ย พบว่าเนื้อปลาสลิดมีกรดไขมันชนิดโอมก้า 3 และโอมก้า 6 สูงกว่าปลาตะเพียนขาวและปลานิล หากเลี้ยงปลาสลิดด้วยอาหารที่มีไขมันรวมสูง เนื้อปลาสลิดที่ได้มีแนวโน้มพบรอยไขมันสูงเช่นกัน โปรตีนในเนื้อปลาสลิดไม่มีความสัมพันธ์กับโปรตีนในอาหารที่เด่นชัด โดยโปรตีนในเนื้อปลาสลิดหั้ง 6 แหล่งมีค่าใกล้เคียงกันเมื่อปริมาณโปรตีนในอาหารแตกต่างกัน และราดที่พบรอยไขมันในเนื้อปลาสลิดทุกแหล่งมากที่สุด คือโพแทสเซียม สำหรับปริมาณฟอสฟอรัส โพแทสเซียม และโซเดียมในเนื้อปลาสลิดแต่ละแหล่งมีค่าใกล้เคียงกัน เมื่อปริมาณแร่ธาตุเหล่านี้ในอาหารแตกต่างกัน นอกจากนี้ เหล็ก และสังกะสี ก็ให้ผลไปในทำงเดียวกัน โดยภาพรวมปัจจัยด้านอาหารที่ส่งผลต่อกลุ่มลักษณะทางโภชนาการในปลาสลิดที่เด่นชัดในแต่ละพื้นที่ คือปริมาณไขมันในอาหารโดยกลุ่มของจังหวัดสมุทรปราการและจังหวัดฉะเชิงเทราที่เลี้ยงโดยวิธีพันธนาตามธรรมชาติและให้อาหารเสริมร่วมกับการพันธนาในช่วงก่อนจับขาย จะพบรอยไขมันในเนื้อปลาที่ไม่สูง ยกเว้นพื้นที่ในภาคกลางบ่อ แต่อย่างไรก็ตามหากพิจารณาลักษณะสัณฐานภายนอกร่วมด้วยพบว่าปลาสลิดในกลุ่มนี้จะมีลำตัวเรียวยาวและขนาดเล็กกว่าของกลุ่มจังหวัดที่เลี้ยงโดยใช้อาหารสำเร็จรูปเป็นหลักซึ่งมีปริมาณไขมันที่สูง คือ จังหวัดสมุทรสงครามและจังหวัดสมุทรสาครส่งผลให้พบรอยไขมันในเนื้อปลาที่สูง สัณฐานภายนอกมีขนาดใหญ่และอวบอ้วน

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณทุนสนับสนุนการวิจัย จากโครงการวิจัยท้าทายไทยและโครงการวิจัยตอบสนองนโยบายเป้าหมายรัฐบาลตามระเบียบวาระแห่งชาติ ปี 2559 กลุ่มเรื่องนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาพื้นที่ สัญญาเลขที่ RDG60A0012-02 จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและมหาวิทยาลัยทัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

เอกสารอ้างอิง

- Kuhn, D.A. (2017). *Understanding Fish Nutrition, Feeds, and Feeding*. สืบค้นเมื่อ 31 พฤษภาคม 2562, จากเว็บไซต์: <http://digitalpubs.ext.vt.edu/vcedigitalpubs/8651631966449426/MobilePagedReplica.action?pm=2&folio=1#pg1>
- Fawole, O. O., Yekeen, T. A., Adewoye, S. O., Ogundiran, M. A., Ajayi, O. E., & Nwaiya, M. N. (2013). Nutritional qualities and trace metals concentration of six fish species from Oba reservoir, Ogbomoso, Nigeria. *African Journal of Food Science*, 7(8), 246-252.
- Judprasong, K., Puwastien, P., Nitithampong, A., Sridonpai, P., & Somjai, A. (2015). *Thai Food Composition Database*. Available from Institute of Nutrition, Mahidol University Thai Food Composition Database. สืบค้นเมื่อ 31 พฤษภาคม 2562, จากสถาบันโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล เว็บไซต์ <http://www.inmu.mahidol.ac.th/thaifcd>
- เกษตรกรในพื้นที่. (2560). เวทีประชุมเกษตรกรในพื้นที่, 3 มีนาคม 2560 ณ ตำบลแพรกหนามแดง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม และตำบลบ้านแพ้ว อัมภิวัตรบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร.
- เฉียง เชื้อโพธิ์ทักษ. (2542). โภชนาศาสตร์และการให้อาหารสัตว์น้ำ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- น้ำดัง มีศิล. (2561). เอกสารกษณ์ของปลาสติดจังหวัดสมุทรปราการในมุมมองของผู้เชี่ยวชาญ, รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพฯ, 2561, หน้า 764-773.
- ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับห่วงโซ่เศรษฐกิจปลาสติดบางป่อ. (2560). เวทีประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับห่วงโซ่เศรษฐกิจปลาสติดบางป่อ, 15 กุมภาพันธ์ 2560 ณ วัดเจ้าแม่รายภูร์ศรีทราธรรม(วัดสีลัง) ตำบลคลองต่าน อัมภิวัตรบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรปราการ.
- พิเชต พลายเพชร. (2551). การเปรียบเทียบการเจริญเติบโตและคุณภาพเนื้อของปลากระพงขาวที่เลี้ยงด้วยปลาสติดและอาหารสำเร็จรูป. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โอมega 3 6 ต่างกันยังไง น้ำมันปลา น้ำมันตับปลา. (2562) โอมega 3 6 ต่างกันยังไง น้ำมันปลา น้ำมันตับปลา. สืบค้นเมื่อ 31 พฤษภาคม 2562, จาก Honestdocs เว็บไซต์: <https://www.honestdocs.co/different-to-how-omega-fishoil-codliveroil>